

munens Kasse. — Det ærede 3die Medlem for 9de Kredts (Mourier Petersen) var imod den Bestemmelse i § 2, som vil indføre Snekfogder. Efter den Erfaring, jeg i saa Henseende har, tror jeg netop, at dette vil være operødentlig heldigt. Snekfogden kan aldeles ikke overkomme at passe Snekastningen saaledes, som den skal passes. Det maa jo nemlig vel erindres, at efter § 1 ville vistnok alle Kommuner blive inddelte i Kredse; man vil vistnok her som i andre Forhold gaa tilbage til Reglerne fra 1799, og naar saaledes hver By bliver en Arbeidskreds for sig, vil man indse, at det bliver umuligt for Snekfogderne, af hvilke der kun er een i hvert Sogn, at have Tilsyn med Arbeidet i alle disse Kredse. Derimod bliver Arbeidet overkommeligt, naar der i hver By bliver en egen Snekfoged. Al han skal have Betaling for Udførelsen af denne Forretning, er ikke modsagt, og det er ialtfald fuldkomment overensstemmende med hele Lovforslagets Princip. I §§ 3 og 4 indeholdes som sagt Hovedreglen for den Maade, hvorpaa Arbeidskraften skal bringes tilveie, og disse Regler ere vistnok meget heldige. Kun turde jeg maasse gjøre en Bemærkning ved § 3, at, naar det er paalagt Enhver at yde en daglig Omgang for hver arbejdsfør Mandsperson, han har i sin Tjeneste mellem 20 og 60 Aar, saa turde den første af disse Grændser vistnok være sat noget for høit, idet man som bekendt paa Landet har en stor Mængde unge Mennesker i sin Tjeneste, der tjene som Karle eller dog ere arbejdsføre, men som ikke ere 20 Aar gamle. Grændsen kunde derfor vistnok ned sættes til 18 Aar. Dette er imidlertid en mindre væsentlig Bemærkning. Naar jeg derimod sammenholder dette Stykke i § 3 med sidste Stykke i § 4, saa indrømmer dette Stykke en Undtagelse fra den i og for sig strenge Regel i § 3, 1ste Stykke, nemlig at naar Noget enten dør eller flytter bort i Vinterens Løb, gaaer han ud af Listen; men der er derimod ikke taget Hensyn til det Tilfælde, at han mister sine faste Fødd, f. Ex. derved, at en Karl bliver indkaldt til Militærtjeneste, i hvilket Tilfælde denne jo ikke med sin bedste Villie kan præstere det Snekastnings-

arbejde, han skal. — Det ærede Medlem, der talte først, var imod, at der udredes Betaling af Kommunens Kasse for det Snekastningsarbejde, der præsteres. Det ærede Medlem, udtalte imidlertid, at hele Sagen i Grunden er et sammenhængende System; det mener jeg ogsaa. Men, ville vi her slaa en Streg over Betalingen, gjøre vi netop Brud paa Systemet, og jeg tror, at netop det, der er tilfjet med disse Bestemmelser, vil falde bort, dersom vi ville forlange, at Snekastningen skal udføres gratis. Der har, som man kan se af Motiverne, været Spørgsmaal om, hvorvidt Betalingen burde udredes af Amtsreparationssonden eller af Sognekommunernes Kasse. Jeg tror, at det Sidste er det rigtigste, navnlig fordi der paa denne Maade vil opnaas et meget stort Gode, idet nemlig det Smøleri — om jeg saa maa kalde det — eller Arbejdstab, der bestandig har fundet Sted ved Snekastningen, vil undgaa, naar Kommunen selv skal betale derfor; der vil da blive passet bedre paa, at det Mandskab, der sendes ud, bestiller Noget. Tidligere har, som vistnok bekendt for mange af de ærede Landboere, det at gaa paa Snekastning for en Del været et Slags Dagdrivert. I §§ 7 og 9 indeholdes Hovedreglerne for Arbejds Fordeling, idet der i § 7 er fastsat, at Amtsrådet skal bestemme, hvilken Arbeidskreds der skal forrette Snekastningen paa Landeveiene, hvornæst det i § 9 siges, at enhver Arbeidskreds skal forrette Snekastning paa samtlige sine Biveie og Gangstier. Der bliver altsaa to Fordelinger; hver Kreds skal have sine Biveie og tillige et Stykke af Landeveien, som Amtsrådet bestemmer. Fordelingen af Snekastning paa Landeveiene har vistnok mange Steder været et gammelt Stridspunkt, og jeg tror, at man, især nu, da Landeveiene aabenbart ikke have den Betydning som tidligere, ikke skal tage altfor meget Hensyn til dem. Der kan let komme Ubillighed frem, naar en Arbeidskreds, der har mange Biveie, tillige faaer et stort Stykke af Landeveien uden at kunne faae Erstatning paa anden Maade. Dette Spørgsmaal kunde vistnok løses saaledes, at Amtsrådet bestemte ikke alene, hvilken Arbeidskreds der skal have Snekastning paa Landeveiene, men tillige, naar